

MISTR SKALPELU

Lucie Hášová Truhelková

Plastický chirurg Patrik Paulis patří mezi nevyhledávanější ve svém oboru. Když máte možnost sledovat ho při práci, pochopíte proč. Na stole mu právě leží dívka, která potřebuje nutně zvětšit zadeček. Co na tom, že ho nedávno nutně potřebovala zmenšit...

Je úterní ráno, devět hodin - to pro primáře Paulise z kliniky Iscare většinou znamená, že se převléká do operačního hábitu a míří na sál. Dnes je první na řadě estetický zákrok, který se neprovádí každý den. Zvětšování zadečku. Drobná blondýnka už sedí na posteli v bílém andělíčku a je na ní znát lehká nervozita. „Nechala jsem si kdysi na zadku udělat liposukci, abych ho neměla velký. Jenže pak mi nasadili rovnítka, nemohla jsem kvůli nim moc jíst, hodně jsem zhubla a zadek mi spadl. Tak jsem se rozhodla, že si ho nechám vyplnit implantáty,“ vypráví. Běžný smrtelník nechápavě kroučí hlavou... A poté, co v operačním předsálí narazí na doktora Paulise, už údiv neskrývá. Chirurg se tu totiž prochází v pestrobarevné čepičce, podoben rozvernému Turkovi. Modrá střídá v pruzích červenou, ta zas žlutou... „Tu jsem si přivezl z Ameriky, protože jsem zjistil, že se mi v ní potí hlava míň než v těch, co běžně používáme tady,“ vysvětluje Patrik Paulis a dodává, že má takových čepiček víc. I tematické - jako třeba tu s potiskem vánočních dárečků, kterou nosí jen okolo Vánoc. Přivezl je prý i celému svému týmu. Jeho slova okamžitě potvrzuje sympatická sestra, která otevírá dveře do kuchyňky. Její hlavu zdobí čepice s dekorem pestrých

létajících balonů. „Pane doktore, jste volán do hradu!“ halasí, což znamená, že dnešní operační program může začít. „Můžete sahat na cokoli, pokud to není sterilní,“ instruuje mě doktor Paulis. Jak poznáme, co je sterilní? „Snadno. Když se toho dotknete, všichni začnou křičet!“

OPERACE V RYTMU COUNTRY

Dříve, než Patrik Paulis zamíří na sál, zastaví se v sousední místnosti a do přehrávače vloží cédéčko: „To jsou noví Eagles, dostal jsem je včera.“

„Nechala jsem si kdysi na zadku udělat liposukci, jenže pak mi nasadili rovnítka, nemohla jsem moc jíst a zadek mi spadl.“

Ale když dělám liposukce, pouštím si k tomu Rammsteiny,“ rozesměje se. Myje si ruce nad designovým proskleným umývadlem (komu do něj spadne mýdlo, nedosáhne tam dolů ani zaboha), a u toho vypráví historku o jakési mladé lékařce, která nakráčela na sál a když se jí primář optal, zda se nebude mýt, odvětila: „Já jsem to stihla ráno doma.“

Budoucí majitelka výstavního pozadí už leží na operačním stole na břiše a v celkové narkóze. „Dobré ráno, dámy!“ bodře zdraví Paulis

ženské osazenstvo sálu a zaujímá své místo „v první linii“. Operace bude trvat dvě hodiny, během kterých se nejprve poupraví předchozí liposukce a následně vsunou implantáty. „Zadeček klientce po liposukci ještě více poklesl. Tam, kde by měla mít takovou hezkou kulatou tukovou výplň, nemá nic, a v místech, kde by měla mít tuku míň, ho zase poměrně dost zůstalo... Ti noví Eagles jsou nezvykle country,“ říká chirurg. K opravě liposukci použije místa vpichů z té původní a začne odsávat. Když je po několika desítkách minut spokojen s výsledkem, vymění si rukavice a prohlásí: „Tohle bylo nudné, ale nezbytné. Ted' přijde ta zábavnější část.“

NAVŽDY MLADÁ

Zábavnější část spočívá z pohledu laika v tom, že operatér vytvoří na začátku řitní rýhy otvor, a tím vpraví na každou stranu jeden z gelových implantátů. V reálu to ale pochopitelně tak snadné není. Patrik Paulis se tuto operační techniku učil přímo od lékaře, který ji vymyslel - od Brazilce Raula Gonzalese. Jihoameričanky jsou známé počtem svých zkrášlujících operací a jednou z nich je teď i tvarování pozadí pomocí implantátů. „Lidé si často pletou velikost zadečku a tvar zadečku,“ vysvětluje Patrik